

CONCERTGEBOUW BRUGGE WIL DREMPEL VERLAGEN

“Mikken op élke Bruggeling”

BRUGGE Het seizoens-thema ‘ik ben weer velen’ slaat ook op de missie van het Concertgebouw, dat meer wil zijn dan een tempel voor klassieke concerten en dans. “Onze thuisstad is Brugge, we willen dat zoveel mogelijk Bruggelingen zich bij ons thuis voelen en werken samen met vele Brugse organisaties om drempels weg te werken”, zegt algemeen directeur Katrien Van Eeckhoutte.

DOOR STEFAN VANKERKHOVEN

In 2018 telde het Concertgebouw 155.000 bezoekers, van wie 100.000 voor het eigen artistieke programma en 55.000 voor de congressen, business events en voorstellingen door derden. “40 procent van onze bezoekers zijn Bruggelingen, 30 procent komt uit de rest van West-Vlaanderen, 20 procent uit de overige Vlaamse provincies en 10 procent uit het buitenland”, verduidelijkt algemeen directeur Katrien Van Eeckhoutte, de enige vrouw die aan het roer staat van een grote Vlaamse Kunstinstituut.

“Sinds zijn oprichting in 2002 is het Concertgebouw enorm veranderd. We zijn niet meer tevreden met louter programmeren van klassieke muziek en dans. Onze

Jeroen Vanacker en Katrien van Eeckhoutte bij een maquette van het Concertgebouw. (Foto Davy Coghe)

missie is breder geworden. Als we relevant willen zijn, moeten we inhaken op maatschappelijk relevante thema's”, zegt artistiek directeur Jeroen Vanacker.

AANSLUITING BIJ BRUGGE

Met het seizoensthema ‘ik ben weer velen’ wil het Concertgebouw bewijzen dat het geenszins wereldvreemd is. “Het is geen politieke boodschap, maar een menselijke oproep. Je mag de mensen niet vernauwen tot één etiket, we zijn veelzijdig”, stelt Jeroen Vanacker. Daarom is de Belgisch-Rwandese Dalilla Hermans sei-

We zoeken extra aansluiting bij onze thuisstad Brugge

KATRIEN VAN EECKHOUTTE

zoensdenker en werken de leerlingen van de twee Brugse omhaalclasses voor anderstalige

nieuwkomers rond de installatie *Human Labels*.

“Je thuis voelen maakt ook deel uit van je identiteit. Daarom zoeken we extra aansluiting bij onze thuisstad”, vervolgt Jeroen Vanacker. “Conservatoriumleerlingen en lokaal toptalent als seizoenscomponist Daan Janssens, de sopraan Deborah Cachet en celliste Astrid Wauters krijgen kansen.” Katrien Van Eeckhoutte is blij dat Toerisme Brugge inzet op de culturele meerwaardezoeker en het zakentoerisme. “Vorig jaar waren er 100 bedrijfsevenementen en congressen in het Concertge-

bouw. De toekomstige beurs- en congresshal zien we niet als een concurrent, maar als een complementaire speler, met zalen voor maximaal 600 congresgangers. Bij ons konden onlangs duizend artsen live op een scherm vanuit het Concertgebouw een operatie in het AZ Sint-Jan mee beleven. Jaarlijks boeken wij voor onze artiesten 2.000 bedden in hotels.”

DUURZAME HELD

“We werken samen met de horeca en de stadsdienst Werk en Ondernemen. Zeven restaurants uit de buurt, waaronder vijf nieuwe, engageren zich om onze concertgangers extra in de watten te leggen, onder de noemer Concertgebouw Service. Samen met het OCMW loodsen wij meer dan 300 kansarme Bruggelingen gratis naar een voorstelling. Uiteraard zullen we er nooit in slagen om alle Bruggelingen naar een klassiek concert te krijgen, maar niet alle Bruggelingen gaan naar de matches van Club. We willen wel zoveel mogelijk drempels weghalen.”

“Ons personeel is opgeleid om blinde, andersvalide en demente personen te begeleiden. In oktober organiseren wij met Brugge Plus concerten in zorginstellingen. Alle Bruggelingen kunnen vijf dagen op zeven gratis op ontdekking in ons gebouw”, aldus Katrien Van Eeckhoutte. Zij wijst erop dat het Concertgebouw omwille van zijn eco-vriendelijke werking (plasticvrij, minder papierverbruik, twee derden van het personeel komt per fiets...) onlangs tot Duurzame Held bekroond werd. “We hopen ook daarvoor velen te inspireren.”

Middeleeuws Brugge had sloppenwijken En vier andere dingen die je nog niet wist over onze stad

BRUGGE Bij Sterck & De Vreese is het boek ‘Brugge, een middeleeuwse metropool 850-1550’ verschenen. Bruggeling Jan Dumolyn, prof geschiedenis aan de UGent, verzamelde bijdragen van 24 specialisten. Hij licht vijf markante nieuwe feiten toe, die de middeleeuwse geschiedenis van Brugge herschrijven.

1. Brugge werd pas een echte stad in de tiende en elfde eeuw, niet ten tijde van de Vikingen. “*Brugio* is oud-Frankisch voor knuppelpad in een moeras of voor een aanlegsteiger. Maar in de negende eeuw was Brugge slechts een dorpje met een kerk rond het houten fort van graaf Boudewijn I. Pas een eeuw later ontwikkelde Brugge zich tot een echte stad, deels dank zij de landbouwmarkt op het Simon Stevinplein.”
2. In de twaalfde eeuw kende

Brugge al een bloeiende politieke vergadercultuur op 't Zand. “Galbertus van Brugge, de eerste journalist, beschrijft niet alleen de moord op graaf Karel de Goede, maar ook wat er zich nadien in 1127 en 1128 afspeelde. Voor de opvolging van de graaf kwamen alle wijze, vrije mannen samen op 't Zand. Een volksvergadering of democratie avant la lettre.”

3. Tijdens de dertiende eeuw woonden buiten de eerste omwalling arme arbeiders en migranten

Jan Dumolyn. (foto Davy Coghe)

in sloppenwijken. “Je had drie Brugse *banlieus*: ‘Cattevoorde’ in de Ezelstraat, de buurt rond de Sint-Giliskerk en Ter Hoye nabij

't Bilksken, waar vollers en scheerders woonden. Brugge was opgedeeld in *uptown* voor de rijken en *downtown* voor de working classes, met bruggen gescheiden.”

4. De veertiende eeuw was een aaneenschakeling van opstanden en burgeroorlogen. “We herinneren ons enkel nog de Guldenpoenslag van 1302, maar elke tien jaar was er een opstand omwille van de economische crisis. De wevers waren de meest radicale opstandelingen, een uiterst militante vakbond, te vergelijken met de het FGTB van de Waalse staalarbeiders nu. En wat 1302 betreft, werd de rol van Jan Breydel overschat. Lisa Demets doceerde met een proefschrift waaruit blijkt dat vleesleverancier Jan Breydel eerder de baas van een militante knokploeg van opstandelingen

was dan een echte leider. Hij werd honderd jaar later door zijn rijke beenhouwersfamilie ten onrechte op een voetstuk geplaatst. De echte held was de wever Pieter De Coninck. Die kreeg als dank na de Guldenpoenslag een huis van Fransgezinde Leliaarts. Jan Breydel niet. Lisa merkt terecht op: een nieuwe Brugse voetbaltempel zou beter de naam Pieter De Coninckstadion krijgen...”

5. In het midden van de vijftiende eeuw was Brugge hét culturele centrum van Noord-Europa. “Die faam heeft Brugge niet alleen te danken aan de Bourgondische hertogen. De rijke Brugse elite investeerde in kunst, maar economische en culturele groei was onmogelijk zonder immigratie. Migratie was eeuwenlang van fundamenteel belang voor de ontwikkeling van Brugge.” (SVK)